

Vändning (sonett)

Vid nästa korsning svänger vägens ände

och livet tar sin fart mot nästa krök

vad mången tanke ofta underströk

var levnadsfärgen människor bekände

Den tid som över livets tidrymd spände

begivenheters stunder milt beströk

Där ordalag blir tillfällens besök

vill mänskans själ mjukt famna varje frände

Så vrider tiden sakligt stund till timma

och plötsligt skönjs den lyckträffs sinkadus

som tonar fram ur vardagsnära brus

Förändrings vändpunkt får var själ förnimma

då tidlös väntan äntligen får poäng

omsider sjunger tiden sin refräng

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten